kätte öeldes: „Sün on nüüd sinu hobune! Tõsta nüüd ta-
pund selga ja istu sa ise ka selga ja sõida kodu, aga hoia
ja selle eest, et sa talle süia ega juua ei anna." – Mees
tegi ka nii kuidas herra teda käskis, istus sa hobusele
[illegible] tõmmas selga ja hakkas kodu poole minema, aga
herra wilistades oma teed edasi läks. Kodu sidus ka
mees hobuse ais teiba külge kinni ja ei annudgi talle
midagit süia. —

Külas panivad teised inimesed seda küll imeks, et
sest waene popsi korraga nisuguse ilusa hobuse saanud,
kes ei söö ega joo, ja siiski selle juures weel ilus, jõu-
kas on. – Sellest saadik hakkasiwad külad sannamehe
ülekõiksugused jutud liikuma ja rahwas arwas, et sannamees
olla nõid, pisuhänna taltsutaja, wanaõeluse sulane ja
ja teab weel mis kõik. Aga et sannamees tõesti
süüta oli, sis ei kokkunud ka neide jutud ees suge-
gi ära, ja hobune jäi talle ikka alles. –

Jälle oli pühade laupäew käes ja sest ajast oli ju
kolm süwet mööda läinud, kui tundmata herra popsile
hobuse kinkis. Selle aja sees oli popsi mehe elus mõnd-
gi juhtunud. Rikkaks popsist oli hobuse abil talupere-
mees saanud, aga hobune seisis ikka weel söömata
joomata, niisama priske ja ilus kui popsile andesgi.

Et pühade ajaks ikka karaskisi ja pirakisi küp-
setakse, sis oli ka popsinaine, nüüdne talupere-
naine neid küpsetanud ja wiis need õue peal olewas-
se aita. Et hobune ais küljes kinni seisis, sis nägi
ta seda, et perenaine leiba aita wiib ja waatas tähe-
pilkudega perenaise ja leibade peale. Perenaine
pani ka seda tähele ja ütles: Oh loomakene, kuida
sa sure söömata pead seisma, ma tahan sulle

õige suutäie leibagi anda; aga see suutäis sulle ome-
tigi kedagit halba wõi teha!" Nõnda rääkides pis-
tis ~~tal~~ perenaine hobusele leiwatüki suhu. Hobune
sõi ka ahnelt leiwatüki ja hakkas siis rääkima: „Ole
hea inimene ja tõmba mul sabast kinni!" – Naine
tõmbas ka hobusel sabast kinni ja kohe tuli hobu-
sel nahk seljast ära ja naise ees seisis hobuse
asemel õpetaja; kirikukuub seljas ja lehwid ees.
Õpetaja ütles naisele: „Oleksite teie mulle wana-
malt süia annud, sis oleks ma ennemalt kuradi
wõimualt lahti saanud. See mees, kes mind teile
hobuse näul kinkis, oli vanakurat ise!" –

Jutustanud Ewa Tõnisson, Saluswerekülast, Kursi
wallast pärit. Rahwale Augusauna Ewa nime all
tuttaw, praegust ligi üheksakümmend aastad wana.
Ülesse kirjutud 24. IX. 73.

II. Haraka sündimine.

(Ennemuistene jutt.)

Ühele waesele peresulase tütrele tulnud
kaugelt kuulus rikas kosilane. Wanapagan
saanud ka sest kuulda missugune hea
õnn sulase tütrele osaks saab ja tema
tütrele ei ühtigi. Kord läinud sulase.